

[Bertel Haarder]

for sprogligt svage, hvilket i nogen grad tilgodeser det samme formål, og det takker vi for.

Lad mig om danskundervisningen kort sige følgende: jeg er overbevist om, at der i de seneste år er sket en niveausænkning. Det kan have mange grunde såsom lavere time-tal, øget vægt på andre aktiviteter og ikke mindst udvidelsen af undervisningspligten. Det betyder selvfølgelig så, at prøverne må gøres lettere, hvis eleverne skal have gennemsnitskarakteren 8 i gennemsnit; og prøverne er blevet lettere. Men jeg har på fornemmelsen, at den debat, som bl. a. jeg på venstres vegne har været med til at rejse, har haft en betydelig virkning, således at der nu tages fat på en lidt anden måde. Virkningerne heraf vil jo først vise sig om mange år. Måske kan de nævnte læsehold hjælpe, og måske kommer der noget positivt ud af den modersmålsundersøgelse, som nu skal foretages, og som også skal omfatte seminariernes danskundervisning.

Vedrørende regneprøverne har vi med glæde taget til efterretning, at de bliver lidt sværere næste år, idet der dog selvfølgelig ikke må stilles spørgsmål ud over det, der er gennemgået på grundkursus. Det er et nødvendigt led i folkeskoleforliget. Eleverne på udvidet kursus må altså vente til 10. klasse med at få prøvet deres evner på en måde, der svarer til den daglige undervisning.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at venstrene ville have haft en udvidet prøve i hvert fald i regning, simpelt hen for at få prøven til at ligne skolens hverdag, men det er der som bekendt ikke et flertal for hverken i folketinget eller i skoleforligspartiernes kreds, hverken før eller efter den seneste regeringsdannelse.

Sådan kan der jo også nævnes andre områder, hvor de to regeringspartier har forskellig holdning. Men når der skal handles, må der nødvendigvis skabes flertal, og så må vi bøje os mod hinanden, det kan ethvert barn forstå. Hvad befolkningen har ønsket, er netop, at vi bevarer vore meninger, men alligevel finder sammen om løsninger og skaber stabilitet på trods af forskelligheder.

Man vil nemt kunne finde forskelle imellem det, som venstre ønsker, og det, der bliver gennemført, og man vil nemt kunne finde forskelle mellem det, ministeren i sine taler ude omkring har sagt, og det, der kan

gennemføres. Det er der intet mærkeligt i. Man kan nok drille venstre og sige, at der er nogle ting, vi gerne ville have, og som vi nu ikke kan stemme for, men man kan ikke komme og påstå, at der er ting, vi udelukker os fra at få vedtaget og gennemført; det kan man ikke nævne eksempler på. Vi har derfor i enhver henseende mere indflydelse på tingene ved at være i skoleforliget og ved at være i regeringen, end vi ville have, hvis vi stod udenfor. Det er sagen, og det ved enhver.

Der er visse ting, vi ikke længere kan fremsætte forslag om, og som vi ikke længere kan stemme for her i salen, men disse ting kunne vi alligevel ikke få flertal for, og på samme måde er der ting, som socialdemokratiet ikke kan foreslå, og som socialdemokratiet ikke kan få flertal for.

Det eksempel, hr. Ingolf Knudsen nævnte, er et glimrende eksempel. Det er styrelsesloven for de højere læreanstalter, som jeg har kaldt mit eget barn på et tidspunkt, og jeg er i og for sig glad for, at hr. Ingolf Knudsen anerkender mit faderskab. Det er en ganske naturlig sag. Hr. Ingolf Knudsen nævnte selv, at det samme forslag havde ligget her i salen både sidste forår og i lidt ændret form også for 1½ år siden, og dengang var der ikke flertal for det. Ergo kan man ikke beskylde os for, at det ikke bliver vedtaget, for selv om vi ikke var i denne regering, selv om vi ikke havde dette regeringssamarbejde, kunne vi alligevel ikke få det vedtaget. Derfor er offeret ikke så stort, som det lyder, når hr. Ingolf Knudsen stiller det op. Vi har ikke solgt noget som helst, som vi kunne have fået noget for i en anden situation.

De kommende års undervisningsdebat vil uden tvivl forme sig som en stadig pukken og hakken på regeringspartierne fra begge fløje. Der vil blive peget på forskelle og nuancer i partiernes holdning og udtalelser, men når al snakken skal overføres til handling, når det hele skal til at nytte noget, vil man opdage, at regeringen og skoleforligspartierne har fat i den lange ende, at de evner at tale sig til rette og drage fælles konklusioner, som der kun kan mønstres spæde pip imod på fløjene.

Hvis det, jeg har sagt, af nogle skulle tydes, som om venstre i virkeligheden slet ikke er så uenig med centrum-demokraterne, må